

ACCIO SINDICAL

Òrgan de la Federació Local de Sindicats i portaveu de la Comarca Alt Camp C. N. T.

Any III	PRELS DE SUSCRIPCIÓ: Pacuts des de 5 exemplars, a 17 cts. exemplar Número solt, 20 cts. - Trimestre, 750 pessetes	Valls, Dijous 27 de Gener de 1938	REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Carrer de B. Durruti, 44	Número 69
---------	---	-----------------------------------	---	-----------

EDITORIAL

Mestres i Escoles

Una de les coses que més tristesa ens produeix entre les moltes que ens fan pena o ens irriteren d'això que, sense cap fonament lògic, ve gairebé tothom dient-ne reraguada, és el desènci amb que en general parla de les escoles, principalment de les d'ensenyament primari, i dels seus mestres, la immensa majoria de la gent del poble.

Acaba de fer l'espectacle més dolorós encara, la indiferència que, d'una manera cada dia creixent, torna a apoderar-se de pares i d'infants pel que respecta a una qüestió de tanta transcendència.

Més d'una vegada s'ha plantejat des de les columnes del nostre setmanari aquest mateix tema i no pas sempre pel nostre compte, sinó precisament transcrivint paraules de companys nostres generalment molt més abrandades que les que nosaltres acostumem a escriure.

Un dia era el company Pinyas, en el transcurs d'una conversa a través de la qual ens comunicava les seves impressions respecte tota una sèrie de problemes. Un altre són els companys de Figuerola o d'algun altre indret, en correspondre a les nostres preguntes i a les nostres sol·licituds d'informació.

El cert és que tots coincideixen en reconèixer que pel que toca a l'ensenyament, primari sobre tot, pel que fa referència a l'escola i els infants, sigui la culpa tota dels mestres o no ho sigui, estem travessant per un dels moments més inquietants i colpidors que des de molt de temps haurem viscut.

Es endebades que ens esforcem vulguent trobar una justificació al que estem veient. No podem trobar-la.

Sabem que hom parla de sous precaris, de situacions d'ordre econòmic desesperades, de no sabem quantes coses més. Però tot això no justifica ni la conducta en general dels mestres ni la de les esferes oficials que les permeten, molt menys encara en plena guerra, quan, qui més qui menys, dels que no comptem amb cap més renda que el jornal que venim defensant-nos treballant, cadascú passa el seu, com és comprensible, i inevitable.

Just és que si es troben, amb els sous que percebeixen, en situació d'inferioritat respecte a la generalitat dels altres treballadors pel que fa referència a la vida econòmica, sigui rectificadament aquesta diferència i se'ls remuneri com els correspon.

Però també fóra just que procuressin, mestres i mestresses, donar a la comesa que tenen encomanada més importància, que s'hi lliuressin amb més entusiasme, que treballassin amb més embranchada, més voluntat d'acomplir amb el seu deure i, com a conseqüència, amb més eficàcia.

No som nosaltres dels que semblen encara creure, o així ho diuen, en el mite de la missió sagrada del magisteri —ni de res— ni molt menys encara en la categoria transcendental innata, o poc se'n falta, de mestres i mestresses.

Per nosaltres el magisteri, com a treball, és com un altre treball qualsevol, i els que l'exerceixen no es diferencien en res i per res dels altres treballadors.

Són en tot cas la finalitat i l'eficàcia de la funció les que donen a aquesta categoria, les que fan o poden fer que es diferenciï amunt o avall no solament d'altres funcions de nom diferent sinó d'altres formes d'exercir el mateix magisteri.

I perquè creiem això o perquè veiem les coses així, és molt natural que no ereguem que pugui el mestre viure de l'aire, com vulgarment es diu, sinó que del que hi hagi per a menjar, o guerra o en pau, més, no, tampoc, però si tant com als demés que treballem, en toca als mestres.

Però creiem també que, precisament per la finalitat i l'eficàcia indispensables per a donar categoria a la funció del magisteri: per tractar-se d'una de les rames de treball que vol una especial disposició, una vocació com molts en diuen, i fins aleshores una aptitud; per que és necessari que l'exercici de l'educació i de l'ensenyament de la infantesa sigui realment una missió elevada, estigui per damunt de moltes misèries i febleses, cal que es procuri que els homes i dones als quals s'encomani l'esmentat exercici, reuneixin el màxim possible de condicions, i sempre, al menys, les indispensables per a honorar-lo, i cal també que els homes i dones que es presentin per a exercir-lo, siguin capaços, un cop al seu lloc, de comportar-se amb el màxim possible de grandesa, de dignitat i fins d'heroisme si és necessari.

RAZONARIO ANTIFASCISTA

Por lo mismo que nosotros, tan enemigos radical y absolutamente de todo anti, no hemos tenido más remedio que aceptar la inexorable realidad del antifascismo, cuestión previa esencialísima en este instante, nos hemos visto precisados a aceptar como necesaria, indeclinable y categórica la misma guerra.

Ahora bien: haber aceptado forzosamente, indeclinablemente, entre los dos caminos del dilema, el de la guerra, no supone ni podrá suponer nunca para nosotros haber cambiado de criterio respecto la guerra.

Hemos luchado, estamos luchando y lucharemos hasta la victoria o hasta la última gota de sangre o el postrer aliento. Y nos comportaremos en la lucha con el máximo posible de fuerza, de capacidad para vencer y, si es preciso, para arrollar, para someter y para destruir.

Pero sin dejar ni por un momento de pensar lo más y peor que hemos pensado siempre de la guerra, sin abandonar ni un solo instante la ambición suprema que inspira: la hora feliz en que nos podremos vernos libres de una vez ya para siempre de la guerra.

Precisamente hemos deseado constantemente contar con los medios más poderosos de destrucción y de combate con la esperanza de reducir en lo posible la duración de la guerra, aunque fuese, aparentemente, al precio de mayor sacrificio y más dolor.

Cada vez que hemos creído ver en la dirección de la guerra eso que llaman humanidad; siempre que factores retardatarios de una u otra índole han parecido dedicarse a entretener o hacer la guerra mucho más lenta, lo hemos desaprobado con toda el alma.

Y lo hemos hecho así, primero porque la guerra no fue nunca ni será jamás humana, ni poco ni mucho, y porque por el contrario, la guerra fue siempre peligro contra la humanidad y causa de deshumanización de los combatientes o contempladores del combate.

Es ante esto que temblamos. Hacer la guerra forzosamente, en propia defensa y de las ideas como en nuestro caso es hasta heroico y racional.

Pero cuidado: no vaya a ser peor la victoria que la derrota. No nos dejemos embrutecer. Alta la frente, luchadores, y admiradores de los que luchan. Por la verdadera humanidad.

Solidaridad Internacional Antifascista

S. I. A.

Está en período de organización en esta Ciudad una de las organizaciones de verdadero tipo internacional, (S. I. A.) y de verdadero interés en los momentos en que vivimos en España y en el Mundo. Creo que son muchos los compañeros que tienen conocimiento de dicho organización, y una idea clara y verdadera de lo que significa SOLIDARIDAD INTERNACIONAL ANTIFASCISTA. Pero por si hay otros compañeros en nuestra localidad y comarca, que, por las causas que sean, desconocen lo humano y lo profundamente antifascista de esta organización, no será tiempo perdido si logro orientarles y dar un poco de luz en las tinieblas que casi siempre se hacen alrededor de todo lo nuevo, por individuos que muchas veces desconocen el fondo de lo que tratan.

Sin querer comentar artículo por artículo los Estatutos de esta humana organización (S. I. A.), haré resaltar el primero, de verdadero interés para los hombres de espíritu revolucionario y antifascista, y que sientan todo aquello que signifique SOLIDARIDAD. Dice textualmente así:

a) Socorrer a los individuos y entidades antifascista de acuerdo con las posibilidades existentes, y en todos los terrenos que pueda abarcar la solidaridad.

b) Atender a los necesitados que en cualquier forma sean luchadores antifascistas o victimas del fascio, proporcionándoles toda clase de ayuda económica, sanitaria, instructiva i de trámite ante los Tribunales.

Estos dos apartados del artículo primero son bien claros y por si mismos hablan del fondo de esta humanitaria organización.

Cuando se viven periodos como los que en estos momentos estamos viviendo, esta organización puede hacer mucho para los que sufren y luchan. Dan calor vivificante, germinador de ímpetus combativos y de ilusiones nuevas, que en el alma del hombre hacen brotar el germen de la SOLIDARIDAD humana.

La Sección Española de la S. I. A. quiere atraer a su seno a todos los que verdaderamente sientan y propaguen el antifascismo, y luchan en todos los terrenos en tal sentido, y entiendan que todos los regimenes de esclavitud, igual que el que quiere implantar el fascio en España, son regimenes de barbarie, y van contra la verdadera libertad del hombre.

Cuando los hombres nos solidarizamos con los infortunios de nuestros semejantes y procuramos aliviar en lo posible sus dolores, sean de carácter moral y animico, creo que nos purificamos un poco de la bestialidad racial que en si tiene todo ser viviente.

SOLIDARIDAD INTERNACIONAL ANTIFASCISTA, es el brazo que te sostendrá en los momentos criticos de la lucha.

Hombre del campo, que desde tu niñez estás solidarizado con la tierra que trabajas, ¿crees que si no estuvieras solidarizado con ella, y no la mimaras con tus brazos, produciria fruto alguno? No, no produciria nada esta mismo tierra en la que hoy vives, si entre tú y ella no existiera una fuerte solidaridad, regada, fecundada, con el sudor de tu frente.

Pues de la misma manera que existe esta solidaridad con la tierra para que dé sus frutos, tiene que existir la solidaridad entre los hombres que luchan para que exista una humanidad más libre y feliz.

¡Obrero! Tú que sabes de todas las luchas duras y cruentas, y muchas veces incomprendidas, y que en tus febriles actos de rebelión no has tenido la solidaridad de que tu rebeldía era merecedora, presta tu colaboración a SOLIDARIDAD INTERNACIONAL ANTIFASCISTA.

El hombre que ha luchado muchas veces solo, sabe que una de las flores más bellas del espíritu, es la SOLIDARIDAD.

SOLIDARIDAD INTERNACIONAL ANTIFASCISTA, la encontrarás siempre en el terreno de la lucha diaria antifascista. Apoya nuestra obra y cumplirás con uno de los deberes de hombre libre y generoso, de verdadero antifascista.

JOSE PONSÁ CASTELLANO
Valls 25 Enero 1938.

INFORMACIÓ

Horitzons, més horitzons

Heus ací la salvació de la gent del camp: és necessari obrir davant d'ells nous horitzons.

No sabríem dir si la naturalesa mateixa del treball que es venen obligats a realitzar mantenint-los permanentment lligats i de cara a terra; fent que perdin de dia en dia en general no solament l'hàbit sinó fins la possibilitat d'esguardar enlaire i horitzontalment amb el cap alt i amb gosadia, en té, sinó tota, molta part de culpa.

El cas és, però, que tota la tragèdia veritable que gravita, en el sentit espiritual principalment, damunt la gent de ruralia, es la manca d'horitzons i la impotència de veure-hi lluny, de comunicar-se amb altres grups humans diferents dels seus, de conèixer altres realitats que les que la envolten.

Aquesta pettesa en el jutjar, la seva mesquinesa apreciativa, la concepció estreta predominant davant els problemes que ens preocupen, no tenen altra causa, en general, que una adaptació gairebé fatal al localisme, a donar voltes constantment dins el mateix cercle, a viure d'esquena a la immensitat, a la grandiositat i a la fondària de l'existència.

Es necessari que tots els que ens sentim preocupats sincerament per aquesta mena de problemes, tots els que aspirem a trobar per a la humanitat formes més autèntiques i racionals de convivència i manifestació plena, tots els que tenim sentiments al menys, consagrem a la tasca difícil, però nobilíssima d'obrir nous albirats per a la gent del poble, és clar que no totes, però si una part estimable de les nostres més ben orientades energies.

La relació entre totes les classes i estaments humans és cada vegada més estreta per damunt de diferències i de distàncies.

Més a més, i principalment, l'ideal humà ens crida a abraçar-nos, a solidaritzar-nos per damunt de tot, amb tots els homes de la terra.

Per una i altra raó arribem sempre a la mateixa conclusió: en bé mateix de tots plegats, de la cultura, de l'ideal, de la convivència, cal superar nos, universalitzar-nos, engrandir-nos, en una paraula, ésser prou forts i prou immensos per a l'abraçada tan cobejada.

D'Alcover

Igualment, que en altres localitats, el dia 16 dels corrents varen verificar-se al Sindicat Agrícola local les eleccions per a la seva Junta Directiva.

Els companys del Sindicat Unió d'Alcover no varen prendre part a les esmentades eleccions per les raons que explicarem.

Una vegada conegut el cens, la proposta de la Junta Municipal Agrària foren fets en aquell rectificacions precisament, al nos re-entendre, en sentit

contrari a les que determina el Decret de Novembre; darrer sobre la matèria.

Es a dir, que foren borrats del cens sindical Agrícola, noms d'autèntics antifeixistes treballadors del camp, i en canvi no esborraren o se'n hi afegiren de ciutadans que tothom sap que s'havien manifestat sempre, amb anterioritat al 19 de juliol, com elements de dret, contraris de paraula i obra de les organitzacions sindicals i polítiques que constitueixen actualment el Front Popular Antifeixista.

En vista d'això, els nostres com-

panys de la C. N. T. residencials en aquesta localitat crugueren que per dignitat no podien fer més que desentendre's d'unes eleccions que enaven a fer-se—com es feren—tan d'esquena a les necessitats revolucionàries del moment present i a la mateixa llei.

A tal efecte, adreçaren a la Junta Municipal Agrària local la corresponent protesta enèrgica i raonada i s'abstingueren des d'aquell moment de prendre part directa ni indirecta en les eleccions.

No cal dir com esperem de la Conselleria d'Agricultura que un cop informada degudament de l'ocorregut ací com en altres bandes, desautoritzarà tot el que certament s'hagi dut a cap contra la lletra i l'esperit de la llei i obligarà a que torni a fer-se les eleccions com s'havien d'haver fet ja al menys aquesta vegada.

—Sembla que ara es proposa obrir novament el Sindicat Agrícola la Cooperativa de Consum. Després de la manera com va acabar l'altra vegada, hi ha molta expectació entre el veïnat davant la proposta. Veuem si reïx i assolim desenvolupar-se encertadament com desitjarem i fem vots per a que així sigui.

D'Alió

En vista que passaven els dies i els tràmits esperats per a que els companys de la Col·lectivitat Agrícola poguessin fer efectiu com desitjaven el pagament de la Contribució, no s'efectuaven, i que s'havia acabat el termini concedit per la Llei per a que aquell pagament pogués verificar-se sense cap recarrec, els esmentats companys col·lectivistes locals adreçaren una instància raonada a la Conselleria de Finances de la Generalitat de Catalunya.

En aquesta instància hi eren expressades les causes per les quals no els fou possible fer el pagament contribuït quan es presentaren per a fer-lo i ensems sol·licitaven com en justícia els correspon, que se'ls eximeixi, sigui quan sigui que se'ls cobri el que els pertoca pagar, de tota mena de recarrec.

No cal dir que estem segurs que els representants de la Conselleria esmentada procediran en conseqüència davant d'aquest cas, tota vegada que es d'una claretat i d'una lògica que no admet dubte.

EDICTE

Conforme disposa el vigent Reglament del Servei Militar, es recorda als interessats, familiars o qui pugui donar relació del seu parador dels minyons de la lleva de 1940 que han mancat a presentació, l'obligació que tenen de presentar les escuses legals en el negociat de l'leves d'aquell Ajuntament dintre el plaç de vuit dies, durant les hores laborables.

Els minyons a que fa referència l'anterior edicte són els següents:

Ramon Balsells Rodon
Joan Domingo Lopez
Pau Huguet Fàbregas
Josep Joaquim Andreu
Josep Joan Anton
Josep Queralt Vergés
Joan Tomás Meca
Gerard Tomás Monné
Salvador Torroja Huguet
Josep Trisant Pérez

La qual cosa es fa pública per a que arribi a coneixement dels interessats,

Valls 20 de Gener del 1938

L'Alcalde President,
JOAN FLANA

Ve de la pàgina 1.

La llibertat i el feminisme

el que porto d'existència, em trobés en aquell moment en que és sent possible manifestar-se en un o altre dels dos camins, fos la meua voluntat que hagués d'elegir-ho, em decantaria plenament, apassionada, sense cap vacil·lació, per ésser dona.

—En canvi, ja ho veu —diu la que venim dient segona que ha parlat— No té cap fill ni vol tenir-ne, ni vol casar-se.

L'aludida somriu amablement, però diem que amb un xic d'amargor als llavis i més encara dins la seva ànima. I replica amb energia, apassionada, però amb una gran dolcesa:

—Per què vull ésser lliure. Però es dona pressa, com si un trasbalsc l'hagués commoguda interiorment, a comunicar-nos:

—Però, sobretot, no pensin mai que sigui jo cap despitada ni cap dona d'aquestes que van pel món tractant d'embruïr les nostres dones al·lunyant-les d'ésser mares. Jo sóc... no ho sé. No sabria dir perfectament que significa ésser només dona i el que pretenen les conegudes amb el nom de feministes. Per mi, dona vol dir mare. Em sento dona i m'estimo dona per quan em sento i m'estimo mare. I vull ésser lliure, si, molt lliure, tant com mai ho hagi ningú pogut voler; però com mare. I és per això, que no tinc fills, ni vull tenir-ne. Per que no vull transigir amb l'engany del qual tothom és víctima. Què m'importa la llibertat sense ésser jo? La dona lliure, precisament per ésser dona i no amb treball que és mitja d'home i potser fins ideal d'home, sinó amb la maternitat, mitja de dona i, almenys en mi, ideal de dona. I una dona no serà lliure mentre no ho sigui com a mare, mentre li calgui lligar-se a l'home per a ésser mare plenament, i no pas sempre, mentre no sigui reconeguda ni social ni moralment ni, sobretot, econòmicament, la personalitat independent i emancipada de la dona com a mare, que és prou ésser.

Una alenada d'emoció ha anat apoderant-se de nosaltres. La companya que parlava calla ara; però es veu que les idees i els sentiments lliuren batalla dintre d'ella.

Seguiria encara parlant; en podria dir i en diria tantes de coses encara! Però tem: La seva pròpia estimació fa que s'aguant. Ploraria si seguís. Es vet ben clar que ha resistit i resisteix; però el foc que porta dintre vol traïr-la.

Comprent que és molt possible que no pugui de totes maneres resistir molt; no volent ésser responsables d'una escena de violències per morals que aquestes siguin, i tenint, per altra banda, prou idees per a transcriure, estrenyem la mà d'aquestes companyes fortament, amb també vera emoció, i ací teniu, lectors i lectores d'ACCIO SINDICAL la referència que per vosaltres deixem feta d'aquesta entrevista.

Llegiu: Acció Sindical

VIDA CULTURAL

Els curssets a l'Ateneu Llibertari

Una vegada desaparegudes les causes que varen impedir-nos de començar el desenvolupament del pla cultural que dies enrera anunciàvem al seu degut temps, anem a lliurar-nos a l'obra proposada amb tota la nostra voluntat i la nostra energia.

Demà divendres tenim el propòsit de realitzar la sessió preparatòria o d'obertura, podríem dir-ne, dels curssets.

Aquesta sessió servirà per a capacitar-nos uns als altres de la tasca a fer i per a ajudar-nos a disposar el nostre ànim, el nostre esforç i les nostres possibilitats per al treball intens i perllongat que amb el cursset ens espera.

Com ja deixem en una altra ocasió, aquests curssets no tenen la pretensió d'ésser veritables cursos d'ensenyament de les matèries de moment anunciades o de les que aniran tractant-se més endavant. Més que tot, el que aspirem a obtenir és despertar en els nostres companys i companyes, en tots aquells que vulguin assistir-hi, l'amor a l'estudi i al saber, l'interès per les activitats intel·lectuals, així científiques, com artístiques, com de tot ordre, l'afany de penetrar-se cada vegada més, en una paraula, amb tot el que sigui una manifestació o altra de cultura.

Els primers d'aquests curssets seran, com pot veure's en un altre lloc d'aquest mateix número, el de Nocions d'Aritmètica i Geometria per a tots els dilluns fins que s'acabi i el de Nocions de Gramàtica i Pràctica Literària els dimecres també fins que s'acabi.

Els divendres el destinarem a curssets lliures sobre temes a elecció dels concurrents als mateixos o dels propis companys o companyes que tinguin al seu càrrec desenvolupar-los.

Per al divendres dia 4 de febrer, el tema a tractar serà el següent: «On suposa Elisseeu Reclus que varen començar les civilitzacions».

No cal dir com esperem per part de tots el màxim d'interès per tal d'assolir el més falaguer dels èxits amb els curssets que anem a començar i als quals són invitats particularment tots els companys i companyes de l'Ateneu, i en general tots els treballadors i tots els vers aimants de la cultura.

"CATALUNYA COMARCAL"

Dintre pocs dies es posarà a la venda «Catalunya Comarcal», organ de la Federació Comarcal de Catalunya, la qual inicia amb la reaparició de la seva revista l'obra de redreçament de les comarques catalanes.

Aquest número continuarà interessants treballs estudiant els problemes que interessin en l'hora actual a les masses populars rurals davant la nova estructuració econòmica i política de la Catalunya estricta,

ATENEU LLIBERTARI

DIVENDRES, dia 28 de Gener:

Sessió prèvia preparatòria per als curssets que començaran la setmana vinent.

DILLUNS, dia 31 de Gener:

Començament del Cursset de Nocions d'Aritmètica i Geometria.

DIMECRES, dia 2 de Febrer:

Començament del Cursset de Nocions de Gramàtica i Pràctica Literària.

DIVENDRES, dia 4 de Febrer:

Començament dels Curssets lliures amb el tema: «On suposa Elisseeu Reclus que varen començar les civilitzacions».

Hora per a totes les sessions: A LES 9 DE LA VETLLA

Delegació d'Ordre Públic

TARRAGONA

Aquesta Delegació d'Ordre Públic fa present que, per disposició de la Superioritat, tots els ciutadans podran viatjar lliurement per tota la zona lleial al Govern de la República, sense necessitat del salvaconduite que fins ara precisava. Unicament serà necessari el salvaconduite per a traslladar-se a les zones de guerra i de frontera.

Els salvaconductes per a la zona de guerra es continuaran entregant a les oficines d'aquesta Delegació, així com també a les Delegacions de Reus i Tortosa i les Inspeccions de Vigilancia de Montblanc, Falset, Gandesa i Amposta amb els mateixos requisits que eren necessaris fins aquesta data.

Els salvaconductes per a la zona de frontera es té de demanar directament al Ministeri de Governació i tenen d'ésser concedits personalment pel Ministre.

En quant als salvaconductes per a traslladar-se a Madrid s'ha de tindre en compte les disposicions de la Presidència del Consell de Ministres de data 3 del corrent, publicades el dia 5 del mateix, que diuen com segueix:

«Art. 6.º—Queda prohibido el acceso a Madrid de toda persona que no pueda justificar suficientemente el carácter militar de su gestión por la índole oficial de su viaje. Para tales efectos, corresponderá a los Estados Mayores acreditar los servicios a realizar por militares o que guarden relación con la guerra, y será la Dirección general de Seguridad la encargada de autorizar la entrada en Madrid de aquellas personas civiles que lleguen en viaje oficial.

Art. 7.º—La permanencia en Madrid de personas no militares ni afectadas por servicios de guerra, durará el tiempo estricto que exija la gestión que allí les lleve. Con este criterio, la Dirección general de Seguridad señalará, al conceder los permisos de acceso y permanencia en Madrid, el término de caducidad de los mismos.»

El que poso en coneixement de tots els ciutadans per al seu guiatge.

Tarragona 20 de gener del 1938.

El Comissari Delegat d'Ordre Públic.—Joan Rodríguez.

SEGON.— Resta assabentada la Comissió:

a) de l'Ordre-Circular de Governació, de data 4 del corrent (D. O. G. del dia 8) que fa avinent a tots els alcaldes de Catalunya que han de complir sense cap excusa ni dil·lació les Ordres emanades de la Comissió de Responsabilitats de la Generalitat de Catalunya, amb l'objecte de no entorpir la missió que aquell organisme té al seu càrrec.

b) de l'Ordre de Presidència de la Generalitat (D. O. G. del dia 11 del corrent) que dona publicitat als efectes del Decret del 28 d'Agost del 1936, el del Ministeri d'Instrucció Pública i Sanitat de la República que disposa que els refugis contra els atacs aeris siguin considerats com a una dependència útil i necessària en tots els edificis d'ensenyament antics o de nova creació.

TERCER.— Es llegida una instància, de data 4 del mes que som, signada pel porter del Grup Escolar «Rafel Campalans» En Josep Tapiol, sol·licitant augment de salari per les raons que esmenta. Passa a la Comissió de Cultura per al seu estudi i dictaminació.

QUART.— La Comissió resta assabentada d'una comunicació, de data 6 del corrent, signada pel

veí en Josep Nolla, Interventor-Delegat de la Generalitat al «Depòsit Col·lectiu del Ram de la Fusta» d'aquesta Ciutat; en la qual explica com aquesta raó social ha pres l'acord d'expulsar d'entre els obrers col·lectivitzats que hi treballen, els veïns Josep Grases, Amadeu Grases i a Giril Grases, per desafectes al règim i per no complir amb llurs deures militars.

CINQUE.— Resta assabentada la Comissió d'una comunicació, de data 11 del mes que som, signada per F. Solé, Agente de Policia afecte a la Comissaria d'Ordre Públic de Tarragona, la qual fa referència a certs objectes existents a l'entressol de l'immoble n.º 4 de la Plaça de la República.

SISE.— Es llegida una comunicació, de data 8 del corrent signada pel Jutge Popular Local, sol·licitant, vist l'augment de personal que aquell Jutjat, alguns objectes per a les seves oficines i l'arranjament del local on estan instal·lades, en la forma que s'hi esmenta. Passa a la Comissió de Foment i Serveis Públics per al seu estudi i dictaminació.

SETE.— Resta assabentada la Comissió d'una comunicació, de data 23 del proppassat Desembre, procedent de la Direcció General

del Patrimoni i Rendes de la Generalitat fent avinent a la Corporació el procediment a seguir d'aquell organisme per a fixar la co-participació que pertanyi al nostre Municipi per cada ingrés que declari i efectuin els «Serveis de Gas Unificats de Catalunya» amb referència a llur fàbrica de Valls.

VUITE.— Resta assabentada la Comissió d'una comunicació, de data 6 del mes que som, signada pel Delegat del Departament Econòmic de la Generalitat a la III Regió, en la qual dona instruccions a l'Ajuntament per a la producció, racionament i posta en venda del carbó vegetal.

NOVE.— Resta assabentada la Comissió d'una comunicació, de data 4 del corrent, procedent de la Comissaria de la Generalitat de Catalunya a Tarragona donant instruccions per a l'organització de la Setmana de l'Infant.

DESE.— Resta assabentada la Comissió d'una comunicació, de data 28 del proppassat Desembre, signada per l'Alcalde de l'Ajuntament de Barcelona excitant a l'organització de la recollida de robes per als combatents.

ONZE.— Posada novament a discussió la instància de data 22 del proppassat Desembre, signada per En Jaume Caballé en nom de

la Federació Local de Sindicats de la C. N. T. sol·licitant autorització per a instal·lar a l'entressol de l'immoble n.º 4 de la Plaça de la República les oficines de l'anomenada S. I. A. (Solidaritat Internacional Antifeixista), la Comissió acorda suspendre tota discussió sobre aquella deixant-la pendent d'informació i assessorament.

DOTZE.— A proposta del Conseller-Regidor de Cultura s'acorda la construcció d'un embà en el lloc que indica, dins la Graduada n.º 2 a fi de poder-hi encabir totes les aules que hi corresponen.

TRETZE.— A proposta del mateix Conseller-Regidor és nomena la veïna Antònia Figuerola Trencs, portera, ensems que netejarà les seves aules, del Parvulari emplaçat al C. de l'Escorxador, amb el sou de cent vuitanta tres pessetes amb trenta tres cèntims mensuals.

Imp. E. Castells. - Telf. 186. - VALLS

**Aquest número
ha passat
per la censura**

C. N. T. A. I. T.
Sindicat de la Indústria Fabril, Tèxtil, Vestir i Annexes

VALLS
SECCIO DE SASTRERIA

Es complau aquesta Secció en assabentar a totes les companyes mancades de treball, la constitució d'un taller Col·lectiu C. N. T. (Lina Odena, núm. 32).

LA JUNTA,

COOPERATIVA OBRERA DE FUSTERIA I EBENISTERIA

TALLER DE FUSTERIA MECANICA I EBENISTERIA

Estudis de projectes i pressupostos de tota mena d'obres en general.

CONSTRUCCIO DE CARROSSERIES, TAÜTS I NEVERES

Despatx i Tallers:

General Comerma, 18 i 22 - Telèfon núm. 173

Venda al detall de mobles:

Bonaventura Durruti, 20 (abans Baldrich)

VALLS

Transports Col·lectius

C. N. T.

A. I. T.

S'assabenta al públic en general que s'atmeten encàrrecs diàriament per

Reus Lleida

Tarragona Barcelona

TRANSPORTS GENERALS

Per encàrrecs dirigiu-vos al Garatge General del Transport. Telèfon 201 **VALLS**

C. N. T. Sindicat Construcció A. I. T.

SECCIO DE PINTORS

COL·LECTIVITZADA

Pintura - Decoració - Rètols - Treballs Artístics

Carrer Anselm Clavé, número 32

(Davant plaça del Quarter)

TRANSPORTS COL·LECTIVITZATS

C. N. T. TRACCIO SANG A. I. T.

VALLS

Facturacions de tota classe, vlatges locals i per carretera.

Despatx: { Passeig Pi i Margall. Telèfon 4
Estació Ferrocarril. Telèfon 5

Els diumenges restarà obert el despatx de 12 a 1 del migdia

RADIO TECNIA

Reparació garantida de tota mena d'aparells de RADIO amplificadors etc.

Preus limitats i ràpida entrega

CASA SALTÓ

BALDRIC, 38

VALLS

VIDA MUNICIPAL

Extracte dels acords presos per la Comissió de Govern de l'Ajuntament de Valls, en la seva sessió del 12 de Gener del 1938. Presidí l'Alcalde-President En Joan Plana i hi assistiren els Consellers-Regidors següents: Martí Català, Trilla, Cerverelló i Figuerola.

PRIMER.— Una vegada llegida, és aprovada l'acta de la sessió anterior.

ACCIÓ SINDICAL

Llibertaris, treballadors, homes de cor, antifeixistes de veritat!
SOLIDARITAT INTERNACIONAL
ANTIFEIXISTA espera de vosaltres l'escalf moral i les aportacions d'ordre material que us siguin possibles per a la gran obra a que esdevé consagrada.

"La Divisió 26, de origen netamente confederal, ha sabido encuadrarse en el ejército popular como no lo haria mejor ninguna otra"

El General Pozas, pasando revista a la Divisió 26, elogia la actitud de las fuerzas confederales

Recientemente, el general Pozas ha pasado revista de la 26 División. La impresión que nuestras fuerzas han causado al general Pozas, se desprende del discurso pronunciado al terminar la revista:

«Considero como una obligación decir, ante los jefes, oficiales y comisarios aquí presentes, unas palabras que reflejan la impresión que llevo de la visita que realizamos hoy para presenciar el desfile de los Batallones de la 11.ª Brigada. Confieso que me ha sorprendido enormemente lo que acabamos de ver y me place sobremanera, porque ello denota que esta división, de origen netamente confederal, ha sabido darse cuenta de la ineludible necesidad de disciplinarse con arreglo a las normas establecidas en el Ejército Popular, encuadrándose dentro del mismo de manera digna y como no lo haria mejor ninguna otra.

Yo, que he conocido al primer jefe que mandó estas fuerzas, al animador de todos vosotros, con el cual tuve la satisfacción de compartir horas de lucha en el frente de Madrid, me siento satisfecho de que sepáis interpretar el sentimiento y el espíritu del inolvidable Durruti, que quería, por encima de todo, lograr la victoria con el aplastamiento total del fascismo nacional y extranjero, está interpretado por vosotros, los jefes, oficiales y comisarios, creo que es más que suficiente para expresar mi satisfacción por el estado en que encuentro estas tropas. Que siga, pues, la 26 División el rumbo que le trazara el inmor-

tal Durruti, aunque alguien diga que sois jarcas o tribus.

Es necesario que vosotros, jefes y oficiales de las Brigadas de la 26 División, pongáis el máximo empeño en perfeccionar cuanto hay hecho. Me voy plenamente satisfecho de cuanto he visto y porque sinceramente así lo siento levanto mi copa para brindar a la vez que por nuestro Ejército Popular, por esta Unidad en la que puso sus entusiasmos aquél hombre del que observo que vosotros sabéis ser sus dignos continuadores.

Se me olvidaba deciros algo que considero un deber y que en presencia de todos y de manera particular del amigo Enriqualgo, tengo interés en manifestar. Se trata del amigo Molina aquí presente.

En aquellos difíciles instantes del mes de mayo del pasado año, difícilmente hubiera logrado yo salir airoso del cometido que me confiara el Gobierno a no ser por la valiosa cooperación que en la Consejería de Defensa de Cataluña me prestó Juan Manuel Molina. Si bien ya he dicho muchas veces que mi más excelente colaborador fué el amigo Molina, no quiero desaprovechar esta ocasión para hacerlo constar aquí ante todos vosotros a fin de que sepáis que yo guardo la consideración y el afecto a que es acreedor este militante de la Confederación por su interés en prestar a la autoridad en aquellos críticos momentos el apoyo y el concurso que yo necesitaba para evitar que las cosas derivaran hacia algo irremediable. De «Solidaridad Obrera», 18-1-38.

Subscripció pro- robes d'abric per als combatents de la llibertat, obrer- ta per "Solidari- dad Obrera"

Suma anterior Pts. Cts. 4011 40

Sindicat Sanitat i Higiene i Assistència Social

Sindicat	12 00
Joan Vergés	5 00
Andreu Clariana	5 00
Celso Saumell	2 00
Josep Puig	2 00
Josep Moret	5 00
Josep Montserrat	3 00
Germà Murall	5 00
Pau Nuet	2 00
Marcel·lí Copons	2 00
Maria Armengol	1 00
Consol Ingles	1 00
Ramona Poblet	2 00
Leonor Segú	2 00
Josepa Mercadè	1 00
Maria Isern	1 00
Maria Prats	1 00
Mercè Grau	1 50
Candelaria Borràs	2 00
Emilia Cusidó	0 50
Teresa Pelegrí	1 00
Rosa Boada	1 00
Maria Mellado	1 00
Dolors Parès	2 50
Marta Caballé	1 00
Munda Pelegrí	1 00
Fàbregas	0 50
Maria Nulo	1 00
Josep Güell	2 00
Josep Ponça	10 00
Tomàs Garcia	10 00
Josep Raventós	5 00
Josep Moles	6 00
Teresa Cortijo	2 00

Suma 4111 40

cadaun, per la seva part, un món a part dels altres... Passar, d'un salt, del federalisme, norma de convivència confederal, al centralisme més accentuat. Amalgamar, contra la lògica i l'interès de l'organització, branques industrial dintre de Federacions d'Indústria, desdibuixant-les...

Fenòmen contradictori? Si. Però, d'ara, d'avui? No.

De ja fa temps. Passa com amb el Sindicalisme. No es pas la teoria, la doctrina, les que es contradixen. Tampoc es contradix la teoria de les Federacions d'Indústria.

En canvi, pel camí de Madrid a Saragossa si que s'en observen, de contradiccions; i de manca de memòria. I abans, i després.

M. PRAT

Entrevistes d'Acció Sindical

La llibertat i el feminisme

El que ens diuen algunes companyes

Desitjàvem conèixer directament el que pensen les nostres companyes de qüestions tan importants com la llibertat i el feminisme, i ens hem adreçat a casa d'una d'elles per a interrogar-la, amb l'intent de fer-ho després amb algunes altres.

Però ha resultat que junt amb la que anàvem a entrevistar-nos primerament n'hi havem trobat dues més. Això ens ha permès matar d'un tret tres pobres ocells com resa la dita popular, encara que, naturalment, com hom pot suposar, ni nosaltres hem mort a ningú, ni les tres companyes que han respost amb cordialitat i atenció màxima a les nostres preguntes no s'assemblen en res a cap pobre ocell.

I com que no cal dir que en donar el pas a que ens referim no era pas en nosaltres que pensàvem, precisament, sinó en els lectors del nostre setmanari, heus ací que ens manca temps per a trametre a les seves columnes i amb la major fidelitat possible transcrites, les manifestacions fetes per les companyes interpel·lades, el nom de les quals, a precís reiterats de les mateixes, ens reservem acuradament, acomplint la promesa que acabem de fer-los.

—Esteu contentes d'ésser dones?

—Ah! Jo, sí! —respon apassionadament una d'elles—. Per res del món em canviaria per un home.

—Doncs jo sí, que em canviaria —diu una altra—. No som res, per ésser dones. Ésser dona és ésser el pitjor que es pot ésser. Sinó, mireu-ho: totes les feministes, totes les que volen la llibertat de la dona, el que voldrien és ésser iguals que els homes.

—Iguals en drets —repta la primera.

—En drets i en tot —contrareplica la segona—. Fins en els vicis si s'esqueia. I això que n'hi ha, que fora ganes assemblar-s'hi! Però és el cert. Ara, el que passa és que això no serà mai. Els homes són com són i nosaltres som nosaltres. Tant se val si ens disfrazem, com si deixem de tenir fills, com si posem cara d'angúnia i prunes agres com gairebé totes les feministes. O fem comèdia, o fem el ridícul.

—Així, doncs... —anem nosaltres a objectar-li.

I ens respon arrabassadora:

—Ah! Jo sí. Mireu que sóc dona i m'agraden els homes i tinc dos fills i me'ls he criat jo i amb molt d'orgull, i el que podria dir! Però, si pugués, ara mateix em faria home. Jo crec que és fins per això que si de vegades els escanyaria als homes jo, sento per ells, generalment, admiració i un amor molt gran.

—Doncs el que és jo, per res del món, a l'inrevés del que has dit tu, —diu la primera—. Estic molt contenta i orgullosa d'ésser dona, precisament per que també m'estimo l'home; ja que no m'atreveixo a parlar com tu d'estimar els homes i bé saps que en mi no es pas, això que et dic, cap ironia.

—I per què li agrada d'ésser dona? —li preguntem.

I ella ens respon:

—No sabré dir-ho. Però sí que estic molt contenta d'ésser dona i d'ésser volguda i estimada com a tal. I el més curiós. Tant com més bons, més intel·ligents, més elevats admiro els homes, més aferada al meu afany de sentir-me dona i d'ésser dona m'experimento. I és el que em pregunto: què pot haver-hi de més bo i més estimable, de més dolç per aquests homes, en tornar del seu esforç, de la seva grandesa i les seves gestes, que trobar-se amb les seves dones, feministes, carinyoses, comprensives —i com a dones, com a dones, que és així com ens desitgen i necessiten i nosaltres volem ésser-ho?

Però queda la tercera que no ha obert encara boca i l'esguardem com si vulguéssim taladrar el seu pensament.

Més amant del que ens pensàvem, comprenent segurament el nostre anheli, ens va dient amb una veu franca i senzilla:

—Jo també estic molt contenta d'ésser dona. Més contenta del que mai cap altra dona ho haurà estat segurament d'ésser-ho ella. Jo no sé si, com molts diuen, quan comença a esdevenir la nostra vida, no som encara ni homes ni dones, ni a quin fet pot obeir que després siguem la una o l'altra de les dues coses. El que sé és que si jo ara amb l'experiència recollida, amb el poc o molt que he vist i après damunt la terra en

Segueix a la pàgina 2

AMBIENT

Es clar, que és això! Però...

Si, no... Vull dir que no us esgargamelleu més, ni els uns ni els altres; els rojos, els negres i els grisos. Ja ho sabem de memòria.

El Partit no pot mancar d'una sòlida base sindical. (líder a)

Les organitzacions sindicals, suport de l'aparell de l'Estat, tenen una altíssima missió a acomplir, després de la nostra guerra revolucionària. (líder b)

L'Estat i els Sindicats complementant-se, en l'organització i direcció de la producció. (líder c)

En les organitzacions sindicals

de la classe obrera resideix la màxima garantia de la Revolució: (líder d).

Es precis anar a la revalorització del sindicat. (líder e). I així fins a l'infinit. Però...

Perquè i per a qui, al vostre entendre, han de servir els sindicats?

Perquè sinó puntualitzem un xic més, semblarem lerrouxistes.

«Tardé y con daño»

«Fenòmen contradictori que hom ha imprimit a les nostres organitzacions. El particularisme dintre el qual els més dels Consells d'Empresa es creun